

Antoine

Zoektocht
naar
antwoorden

Stichting Elektroor
instituut voor lilaca

© 2015, Stichting Elektor, Rucphen

Stichting Elektor

Rijksweg-Zuid 57

4715 TA Rucphen

www.elektor.com

Alle rechten voorbehouden. Niets in deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Antoine

Zoektocht
naar
antwoorden

Sunya de la Terra

Ik ben Antoine

Ik ben een mens

Ik leef in een wereld vol chaos en oorlog en terreur.

Daar ben ik bang voor.

Ik ben heel, heel erg bang om alleen te zijn.

Ik ben bang voor deze wereld.

Alles wat ver van mijn bed gebeurt, is niet erg.

Maar het komt steeds dichterbij.

De terreur is overal.

Hoe kan ik deze ontlopen?

Ik weet niet hoe ik met dit alles moet leven.

De angst is er altijd.

Die laat ik natuurlijk niet merken.

Want ik wil gewoon leuk leven.

Een mens leeft maar één keer.

Dus moet ik van het leven genieten.
Dat is een dwingende eis.
Ik moet meedoen met de levensstijl van anderen.
Ik moet me conformeren aan anderen.
Zo heb ik toch geen leven, alles bij elkaar genomen.

Er is overvloed in de wereld.
Maar ik ben bang.
Bang voor alles wat er op me afkomt.
Voor de terreur, de oorlog, de ruzie.
En het pesten via facebook of twitter.

Mijn dromen nemen grootste vormen aan:
rijk zijn, een goed imago opbouwen,
voldoen aan het beeld wat ik van mijzelf heb gemaakt,
maar wat ik niet ben.
Ik wil het maken in het leven.

Ik wil iemand zijn,
iemand waar iedereen naar opkijkt.
Dan kan ik de angsten wegstoppen in een donker hoekje,
waar niemand ze opmerkt,
ik zelf ook niet.

Ik heb heel veel wensen,
ik heb heel veel verlangens.
Ik ren de hele dag achter mijn dromen en verlangens aan,
in de hoop dat ze werkelijkheid worden.
Maar dat is nog niet gebeurd.

Ik droom van een groots, rijk en gelukkig leven,
zonder terreur en zonder hard werken,
met een leuke vrouw en kinderen.
Of, soms wil ik alleen zijn,
zonder vrouw, zonder kind, zonder wie dan ook.

Ik wil nú iets van mijn leven maken,
nu leef ik nog,
nu adem ik nog,
morgen kan het over zijn.
Help, wie kan uitkomst bieden?

Ik heb zoveel vragen
ik heb zoveel onvervulde wensen
wat heeft het leven eigenlijk te bieden?
Wie kan mijn vragen beantwoorden?
Aan wie kan ik mijn angsten kwijt?

Als ik bij mezelf te rade ga,
zit ik barstensvol angsten,
barstensvol verwijten,
barstensvol klachten,
want ik kan niet leven in de wereld zoals hij is.

Iedereen stelt eisen,
ik ook aan mijzelf.
Ik kan er niet aan voldoen,
ik kan ze niet in kaart brengen,
het lijkt alsof die eisen me worden opgelegd.

Ik moet een sociaal net onderhouden
met vele vrienden,
die misschien wel geen vrienden zijn
want ik kan ze niet vertellen van mijn angsten.
Wat zijn vrienden eigenlijk?

En ik moét naar feestjes met alcohol en drugs,
ik moét vrolijk en uitgelaten zijn,
dat is leuk voor anderen.
Ondertussen ben ik bang,
bang voor wat me allemaal kan overkomen.

Ik twitter er op los
over niets,
want ik heb niets te vertellen,
mijn leven heeft geen inhoud,
het is saai en angstig en vol dingen die beslist moeten
om mee te tellen.
Zodat ik ook nog voor iemand besta.

Is er nog iets waarvoor ik zou kunnen leven?
Is het mogelijk om te bestaan in deze wereld?
Wat vertelt die wereld mij,
die wereld in chaos?
Is het misschien iets wat ook in mijzelf zo bestaat?

Is een ander leven mogelijk?
De spanningen vliegen overal uit mijn lichaam.
Ik voel me ziek.
Is er nog iets anders mogelijk?

Is er nog iets anders dan dit in de wereld?

Ik ben opgejaagd

ik ben een robot die alles wil doen wat een ander doet.

Ik word geleefd door anderen.

Ik kan niets doen zonder dat de controleur kijkt
of het wel is wat het moet zijn.

Ik ga naar bed.

Ik ga slapen.

Ik hoop dat als ik wakker word,
de wereld is veranderd.

Zodat ik daarin rustig kan leven en werken
en doen wat ik wil.

Dag Antoine,

Ik ben jouw psyche.

Ik ben een zon die verborgen zit in de modder van je lichaam.

Ik kan mijn licht niet laten schijnen

in het leven van jou

als jij blijft leven zoals jij het nu doet.

Antoine, jij zit nooit eens rustig in je stoel

om je te concentreren op mij,

zodat ik ook iets kan doen voor jou.

Je kent mij niet,

terwijl ik toch jouw ware persoon ben.

Jouw psyche, die al eeuwen wacht

om eens te worden tot een grootse zon

die kan schijnen in het lichaam dat Antoine heet.

En die kan spelen in de groene weiden van de wereld,

op de heuvels waar de zon altijd schijnt.

Ik ben de zon die altijd leeft,
ik leef niet maar één keer,
ik leef in leven na leven
en ik speel het spel van de materie
die zijn verborgen licht kan prijsgeven.

Antoine, als je met mij leeft,
en vertrouwt op mij,
ben je nooit meer bang.
Dan word je stilaan steeds gelukkiger
naarmate je mij meer leert kennen.

Ik ben jouw psyche,
de stuurman op het schip van jouw lichaam,
ik ben diegene die de werelden kent,
en hun terreur en oorlog.
Maar ik ben niet bang, voor niets in de wereld.
Het lichaam, dat Antoine heet, is dat wel.

Wil jij mij leren kennen, Antoine?
Wil jij werkelijk gelukkig worden?
Wil jij een ander leven gaan leiden
zonder onrust en terreur en oorlog?
Dat kan, als jij met mij wil leven.

Dan zal jouw leven een andere wending nemen,
jij zal de dingen anders gaan zien
de wereld zal hetzelfde blijven,
maar toch totaal anders,
omdat jij ziet hoe de dingen werkelijk zijn.

Jij zult mij leren kennen,
jij zult het lila licht leren kennen
jouw lichtbron in het leven.
Jij zal iets gaan proeven van geluk,
als jij je in jouw fauteuil concentreert op mij.

Antoine, jij zult gaan ontdekken wie ik ben,
jij zult mij gaan kennen en vertrouwen,
en jij zult ook gaan ontdekken
dat jij niet je lichaam bent.
Jouw lichaam is mijn instrument,
dat door lila licht tot zijn vervolmaking kan komen.

Dan zijn de angsten voorbij,
jij ziet wat de terreur is,
ook in je eigen lichaam,
en je zult na die ontdekking rusten in de zonnige weiden
in de heuvels waar ik woon.

Er zijn vele Antoines en Antoinettes in de wereld
die allemaal bang zijn en ontheemd,
alleen en zonder vrienden,
ook al lijken ze er wel duizend te hebben.
Ze kunnen allemaal komen naar het lila licht
als ze dat willen en wensen.

Ze kunnen dan uitrusten van hun moeilijke reis,
en zich opmaken voor nieuwe ontdekkingen
over zichzelf, het lila licht
en de vele mogelijkheden
die deze aarde heeft te bieden,
ondanks terreur en geweld.

De wereld wordt dan een paradijs.
geen droomparadijs, maar een reëel paradijs,
vol geluk en licht, vol leven en leuk werk,
waarin de kinderen kunnen spelen zonder angsten,
waarin de mensen elkaar helpen zichzelf te worden en mij
te ontdekken.

Want ik, de psyche, tezamen met het lila licht,
maken de wereld uiteindelijk tot een waar paradijs,
voor diegenen die dat willen.

Zij moeten daar wel iets voor doen
zij moeten zich inzetten voor het doel.

Het doel is te komen tot het einddoel van de evolutie,
waarin mensen psychisch leven met elkaar,
waarin de kinderen worden opgevoed
met het lila licht
en hun psyche,
zodat de aarde weer een plaats wordt waar het goed is te leven
in het lila licht dat de psyche ontplooit en de materie vervolmaakt.

Bent u ook net als Antoine, op zoek naar een ander leven?

Elektoor biedt mogelijkheden om de weg te bewandelen naar een zonniger bestaan.

Hoe? Door het doen van praktisch onderzoek, waarin het lila licht centraal staat.

Laat u informeren tijdens een oriëntatiegesprek (zie www.elektoor.com/informatie).

Elektoor, instituut voor lilaca
Rijksweg-Zuid 57
4715 TA Rucphen
www.elektoor.com

